

საქართველო

სამშობლო

27 ოქტომბერი.

წელიწადი I.

შანი: წლიურად 8 მ., ნახევარი წლით 5 მ., თვეურად 4 აბ. ცალკე წემური ერთი შაური. საბავშვო 7 მ. წლიური ხელის მომწერლებს განვითარების შესაძლებლობა მიანიჭებთ. წლის მოწერის დროს 3 მ., და ნახევარი კიდევ ნაწილწილობა განცხადების ფასი: წველებრივი წლიური პირველ გვერდზე პეტრით ღირს 15 კაპ., უკანასკნელზე 10 კ. სხვა ადგილებიდან კაცისი გარდა მთელი განცხადება ფასი: სტრიქონი პეტრით ტექსტის წინ 20 კაპ., უკან 15 კ. სამგლოვიარო განცხადების დაბეჭდვა თითოჯერ ნაშუადღევს 2 საათ. ღირს 3 მ. 2 საათს შემდეგ 4 მან.

№ 207 ყოველდღიური საკრებულო და სალიტერატურო გაზეთი № 207

ტელეფონი № 76.

„სამშობლო დედის ძუძუში, არ გაიცვლების სხვაზედა, ორივე ტბილი ძმობილია, მიჩვენის ორსვე თვალზედა, როგორც უფალი, სამშობლოც ერთია ქვეყანაზედა.“

ტელეფონი № 76.

საზოგადოებრივი და სალიტერატურო გაზეთი „ს ა მ შ ო ბ ლ ო“ ყოველკვირეული სურათებიანი დამატებით

გ ა ზ ე თ ი ღ ი რ ს: ერთი წლით 8 მანეთი, ნახევარ წლით 5 მან. ერთი თვით—ოთხი აბაზი. ცალკე წემური ერთი შაური, დამატებითი 7 კ. მისამართი: ქუთაისი, რედაქცია „სამშობლო“. გისტოვით ომში დაკრძალთა და მოკლულთა ნათესავ-მეგობრებს მოგვავწოდონ მათი სურათები. რედაქტორი ი. თ. ცინცაძე.

1915 წ. „ქართული დრამა“ № 14
ოპტოგრაფი კალამის თეატრი.
27 საფუძვლი ილიას საღამო.
სამშობლო
1 განყ. მოხსენებას ილიას მოღვაწეობის შესახებ წაიკითხავს ა. წამბათაძე. 2 განყ. გრიმებში და ტანისამოსებში წაიკითხული იქნება თითო სცენა „გლახის ნამბობიდან“ და „კაცია აღმაინიდან“. 3 განყ. მწერლები და მსახიობები წაიკითხავენ ლექსებს. დასასრულ სურათი ილიას თავის გიმირებს შორის.
მონაწილეობას მიიღებენ: ია ეკლაძე, ნ. ლორთქიფანიძე, დ. მესხი, პაოლო იაშვილი, გ. ტაბიძე და „ქართული დრამის“ მსახიობები.
ადგილების ფასი ჩვეულებრივია.
რეჟისორი შალვა დადიანი.
ადმინისტრაცია „ქართული დრამის“ აბს-სა. 2-1

ელექტრო „რადიოში“ თეატრი
ორშაბათიდან, 26 ოქტომბრიდან ახალი საუცხოო პროგრამა.
უცოდველმა თქვენ შორის
ესროლოს ქვა.
ახალი თანამედროვე დრამა ნაწილით. მოხუცებისა და რინდინის მონაწილეობით.

ექიმი მუღინი
ყელის, ცხვირისა და ყურების ღებულობის ავთომოფეხს ნაშუადღევს 2-3 საათამდე, საღამოს 6-8 საათამდე. კვირის გარდა.
თბილისის ქუჩა, № 70, სახლი ქაიხოსრო ჯავახიშვილისა.

განსხვავება.

შავი ზღვის ნაპირ რეინის გვისათვის განსაკუთრებით საჭიროა ქვემო დასახლებული რაოდენობა ფურცლისა და სურსათისა.
თივა შეკრული ახალი მთიბული 35000 ფუთი; ბზე შეკრული ჰრეისის საშუალებით, ან ისე 12000 ფ.; ჰურის ჩაღა 15000 ფ.; ჰურის ფქვილი მე-5 და მე-7 ხარისისა თანაბრად სულ 12000 ფ.; კანუტის მწვანე 100 ფ.; კარტოფილი 300 ფ.; მარლი—200 ფ.; ღორის ქონი სისქით, არა ნაკლები ერთი კოვასა—500 ფ.; მსუქმინის ზეთი—200 ფუთი (ბიჩებში 15 ფ.); რინჯი გრენი—1500 ფ.; ჰურის—2500 და ფქვილი 100 ფ.
აღნიშნული საგნები უნდა მოიტანოს მოიჯარადრემ ვადაზე თანაბრად:

12 დეკემბრისთვის მდგომარე წლისა და თაბურჯის, ანრილისა და იენისის 1 რიცხვისთვის 1916 წლისა.
რეინის გვის სამ რთველო იტოვებს უფლებას გადაიდოს ან შეამციროს აღნიშნული რაოდენობა 25 პროცენტით.

იმ პირობებს, ვინც მოინდომებს აღნიშნულ სურსათისა და ფურცლის მიწვდის მთლიანად, ან ნაწილად რომელიმე საგნისა, რეინის გვის სამმწებლო სამმართველო სთხოვს შეიტანოს განცხადება (უკანასკნელი ფასის აღნიშვნით თითოეულ ფუთზე წმინდა წონის ფრანკო ვაგონის სადგურთან, საიდანაც გაიყვანება, ან რა ედირება ახალ სენაკის სადგურში) სიხშირით, შავი ზღვის ნაპირ გუბერ. სამეურნეო ნაწილის უფროსის სახელზე არა უკვიანეს 15 ნოემბრისა მდგომარე წლისა.

განცხადებები გამოგზავნილი უნდა იქნეს დასურულ კონვერტებით (თუ შეიძლება ლუქის ბეჭდით) კონვერტებზე უნდა იყოს წარწერა: „განცხადება ფურცლისა და სურსათის მიწვდის შესახებ“.

განცხადებისთან ერთად წარმოდგენილ უნდა იქნეს ლუქის ბეჭდით ნიმუში (ორ ორი ეგზემპლარი) შერისის თქვალის, ბრინჯისა და ჰურისა ჩაბარება და უკანასკნელი მიღება მოხდება ფურცლისა და სანოვავისა ახალ სენაკის რეინის გვის სადგურზე.

პირობის შესაკრული საკრებო ხარჯები უნდა იყოს მოიჯარადრისა.

ეგვალ ხარჯი სანოვავის შესახვევი, შესაკრული და ჭურჭლებსა მოიჯარადრისა, სოფლო ტომრებსა და ბოჭებს სამმართველო შეისყიდის მორიგებით
ახალ-სენაკის მატარებელი საშუაობის გაზება.

დაიხვეწა და იყიდება ქუთაისში მთავრიძის და აბს. და წიბლისში სერ. კითხვის სახ. წიგნის მალაზიამი
სამსო დათვითის მიერ შედგენილი

„სახატავი ნიმუშები და ქართული დედანი“,
ფასი 25 კაპ. მე-1-ე გამოცემა. ეს გამოცემა საკუთრებად შეძენილია მთავრიძის და აბს. წიგნის მალაზიამისაგან. 10-2

დებეშები.
(პეტ. დებ. საფენტოსაგან)

შვალდსი მთავარ სარდლის შტაბი-სამან.

პეტროგრადი. 24 ოქტ. ოფიციალური. დასავლეთის ფრონტი. რიგის დასავლეთით სოფ. უშინის რაიონში ჩვენ გერმანელების რამდენიმე იერიში მოვიგერეთ. სენტენის ტბის სამხრეთით გერმანელების კონტრიგრაში გმელდება. სამხრეთით პრიპიატაში ცვლილება არ მოხდარა დამატებითი ცნობით კოსტიუბნოვკისთან რაფლოვის დასავლეთით, 22 ოქტომბერს მოხდარ ბრძოლის დროს ტყვეთ წამოიყვანეთ 22 აფიცერი და 712 ჯარის კაცი. წამოღებულია აგრეთვე 7 ტყვისმფრთველი და 2 ზარბაზანი. სოფელ ზუღკის მხრიდან მტრისგან მოტანილი იერიში მოვიგერეთ და მტერი უწყროგოთ უკუაქციეთ თავის თხრილებისკენ. სასტიკი ბრძოლების ხანამ სოფ. სემიკოვიცის რაიონში და იშკუსკის ტბის დასავლეთ ნაპირზე, გაიარა. რამდენსამე დღის წინ მოულოდნელად და მოკლე შეტევამ მდ. სტრისის მარჯვენა ნაპირზე გადასვლის დროს სოფელ სემიკოვიცთან, ჩვენს მოლოდინს გადააქარა. აქ ტყვეთ ჩვივდეთ ხელში 8500 ჯარის კაცის მტერი და ჯერ კიდევ ვა მოურკვეველია აფიცერთა და ტყვის მფრთველთა რიცხვი, უფრო ბევრი და ბრძოლება შეხვდა ჩვენს ძლიერმოილოდ ჯარს იმ დღიდან, როცა იგი გაეშვა ზავრა მოპირდაპირის ზურგადან მოსაქცევით მდინარე სტრისზე და იშკოვის ტბაზე გადასვლის დროს. ავსტრო-გერმანელების აურაცხელი ტყვეების წართმევას, რომელნიც ჩვენმა ჯარმა ხელში ჩაიკვლო ამ ბრძოლების დროს, დიდის ენტროპიითა და თავგანწირვით შეეცადენ მოპირდაპირნი სწორედ იმ დროს, როდესაც იკინი ჯერ კიდევ მდ. სტრისის მარჯვენა ნაპირზე იყვნენ. არტილერიისა და თოფის გათლიერებული ცეცხლის დახმარების მიუხედავად, ჩვენმა ჯარმა შესძლო მტრის ყველა იერიშის მოგერება და თავისი მხრიდან, დღეობინა რა არტილერიის გრივალისებური ცეცხლი, ბრძოლით გავიდა მდ. მარჯვენა ნაპირზე სწორედ მაშინ, როდესაც ტყვეები და მთელი სამხედრო დედა მეთრე ნაპირზე გადასეს.

კავკასიის ფრონტზე ცვლილება არ მოხდარა.

25 ოქტომბერი.

რიგის ფრონტზე ჩვენმა ჯარმა მოხერხებულად შეუტია გერმანელებს სოფ. ოლიასთან, და რიგიდან სამხრეთ დასავლეთით. მოპირდაპირე იძულებული გახდა დროებით დაეტოვებია ეს პუნქტი. სოფელ ლაურკოთან, მდ. დენას მარცხენა ნაპირზე ესკიულის ახლოს მდებარე სასაფლაო ჩვენმა ჯარმა დაიკავა.

სენტენის ტბის დასავლეთ ნაპირზე

კომპარატივის სასურსათო
ვინაიდან სოფლის კოლხერატეებს არ შეუძლიათ ზოგიერთი წვრილმანი საქონელი გამოიწერონ პირდაპირ ადგილიდან, ე. ი, პირველი ხელიდან, ამისათვის ვაცნობებ კოლხერატეებს, რომ ჩემს საფაქროში შეუძლიათ ყოველგვარი საბავალინო საკონალი შიშირის სასაპათიან ფასებში, აგრეთვე შეუძლიათ გაიკონ ყოველგვარ ცნობა, როგორც საქონლის ფასებისა, აგრეთვე ფირმებისა; ამისთანავე თანაგრძობით გაუწყვეთ ყოველგვარ დახმარებას რითაც კი შეგეძლება. დათვით მთავარი.

ქ. ქუთაისში
1 ნოემბრიდან, თბილისის ქ., მ. კვიციანიძის ძალთა პარკისაგან დასავლეთით, გაიხსნება რიგად სამსახურის ქალაქი. სწავლა სწავროებს კონსერვატორიის პროგრამით, კვირამი სამჯერ. სწავლის ფასი დამატებითი კვირული სამ გაკვეთილზე თვეში ზეთი მანეთი, რომელიც წინდაწინ უნდა გადახდოდ იქნეს.
ქალ. თეატრში შემდეგ გაიხსნება მოწვევითა საღამო.
ჩაწერა და მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე 8-2 საათ. და 4-6 საათამდე იქვე.

„სინათლის“ სასოციალურ დასავლეთ ქართულ სასწავლებელი
მისაღება გამტეხია სწავლებას ყოველ დღე დილის 6 საათიდან თორმეტმდე.
თბილისის ქუჩა, გ. მეფარიანის სახლი.

საუმალო სასწავლებლის უნდათ კლასების-თვის, უმაღლეს დასწავლის 4 კლასის სასწავლებლის ყველა კლასისათვის მასწავლებელთა მოწვევებს, ეგზამენის დაჭრა უსრუველ უფლებას.
მისამართი: ივანოვის ქუჩა, პარკისაგან ნიკოლოზ ქათამაძის სახლი № 32.
პირთბების შეტყობა შეიძლება საღამოს 4-6 ს.

ექიმი გ. დ. ნახარშიძე შინაგანი, ნერვებისა და ბავშვების სხუდავებით ავთომოფეხს იღებს დილის 8-2 საათამდე და საღამოთი 6-8 საათ. თბილისის ქუჩა, ქუთაისის უფალი ქადაქის თავის დ. დორთქიფანიძის სახლი.
გაბრიელ იოსების ქმ
ექიმი გ. დ. ნახარშიძე
მისამართი: ნიკოლოზ ქათამაძის სახლი.
შინაგანი ნერვებისა და ვენერიული ავთომოფეხის მიღება დილის 9-12 საათ. საღ. 6-8 საათ. ადგილსადრეს ქ. საკუთარი ხანდა. თ.

კბილის ექიმი რ. პ. ნახარშიძე
ასული
მიიღებს 10-3 და 5-7 საათამდე.
თბილისის ქუჩა, ელიგულაშვილის (ყოფილი ჯორჯიკის) სახლიში.

ექიმი ი. ნარმდუმი ქალაქ. საავთ-მეოფის ორდინატორი. განაბ-ლა კანის, ვენერიული და სიფილისიანი ავთომოფეხის მიღება ახალ ბინაზე, დილით, 12-2 საათ. საღამ. 6-8 საათ. მისამართი: ლევაშოვის ქუჩა, ალიმეოვის სახლიში. (თ.)

მასაჟითი სამკურნალო კაბინეთი
მარ. ბალანდინიძისა.
გვერდზე მასაჟით, საპროფი ვარჯიშობით. ვსაბ სახეზე: მუწუხებს, ნაოტებს, კორფს მტ სიწითლეს, ნაყვავილებს და ყოველგვარ სახის ავთომოფეხობას. ამასთან ვუტრი ყველასაც და აგრეთვე ნაშვითი მარჩინ თავზე კანის ქერცლს, ანუ პეტრის ახალი გამოსული წამლის საშუალებით. ქეტრის მოსაბის შემდეგ თმა სრულიად აღარ სცივდება და იღებს სასიამოვნო ფერსა და სიბილეს. ავთომოფეხის მიღება დილის 9-2-დღე და საღამოს 4-6 საათამდე. რჩევა და ღირებება 10 შაური. მისამართი: ვენეროის ქუჩა, ღორთ ქიფანიძის სახლი. თ.

ჩვენ ეხლა არც ვგეგმავთ და უა-
მისოდ კი ჩვენ ვერაფერს ვტყუით.

მაგრამ არის ერთი რამ, რაც უნდა
ესთქვათ, რათა უნდა დაგვიჯდეს. უნ-
და ესთქვათ, ჯერ ერთი, მიტომ, რომ
ყველაზე ძლიერად ნათქვამი სწორედ
ეს იქნება და ამხედ მეტი სათქმელიც
არ გავაჩნია.

ბ. სემიონოვის განცხადება—აქარლები
მოლაპარაკებენ არაფერს, ჩვენთვის სამწუ-
ხარო უნდა იყოს, რადგანაც აქარა სა-
ქართველო და აქარლები ქართველები.
მაგრამ ჩვენის მხრივ ისიც უნდა ვთხ-
როთ, ვინ არის თეთი ბ. სემიონოვი და
ვინ არის საზოგადოთ ის ვაჟბატონე-
ბი, რომლებიც ასე საკინძე ჩამოსხნილე-
ბი ლაპარაკობენ სხვის ღალატის შესახებ.

ბ. სემიონოვი ამბობს, რომ მოქალა-
ქემ არ უნდა უღალატოს სახელმწიფოს,
მაგრამ სემიონოვი რომ ამით თავის
სწიქვას ამბობდეს, ეს ჩვენ საეჭვოდ მი-
გვაჩნია, რადგანაც ვაზეთი, რომელსაც
ის ხელმძღვანელობს, ამის წინააღმდეგ
საბუთს იძლევა.

ჩვენ უნდა ვთქვათ, რომ არც ერთ
ქართველს, ქრისტიანი იქნება ის, თუ
შამადიანი, არ უღალატოს სახელმწი-
ფოსთვის და ამის მოწმობა ჩვენ უკვე
ფაქტის, სასამართლოს განჩინების სახით,
იმავ აქარელთა პროცესის გამო. ბ. სე-
მიონოვის მორალი ერთგულებისა კი
რომ უნაკლო არ არის, ეს სხანს თუ-
ნდა იქიდან, რომ ვაზეთი, რომელსაც
ის ხელმძღვანელობს, ხელს უწყობდა
ისეთ მოვლენას, რომელიც ერთ ადგი-
ლას შეიძლება დასძრახოს არ იყო,
მაგრამ მეორე ადგილას სწორედ იქ
გამომხატულია, რის წინააღმდეგაც ილა-
შქრებს ბ. სემიონოვი.

ამიტომ ჩვენ უნდა ვთქვათ ისიც, რომ
პატრიოტიზმის ეთიკის თვალსაზრისით
და მოქალაქის სახელმწიფოებისადმი ერ-
თგულების თვალსაზრისით ბ. სემიონო-
ვი ის პირწაფარდილი ბუმბულია, რომე-
ლიც აქარელების საკითხში მსაჯუ-
ლად ვერ იქნება.

ამის მეტს ამ უაღრეს ვერაფერს ვი-
ტყუით.
ლიო, უბედურება ის არის, რომ სა-
თქმელი ბევრია მაგრამ პირი წყლით
გაქვს საფეხი...

პროკო დეკვი.

სამშობლოს რედაქციას.

ბრძოლის შემდეგ ერთი მხრით თ-ად აზ-
ნაერთაჯგუფისა და პროგრესულია ბლო-
კის რომანკოს უილოვსკისა და ევგენი
ტრუბეტკოის მეთაურობით და მეორეჯგუფ-
ის შორის მეორეს მხრით, გაგვიყვანეთ ჩვენი
პროგრესული ჯგუფის კანდიდატები.
გრაფ. უფროვმა და მანბელმა მიიღეს 32
ამოსარჩევი და 40 არა ამოსარჩევი ხმა.
ამ ჯგუფთან ჩვენი შერთება განმტკიცე-
ბულია მომავლისთვისაც. რომანკომ
დაახანიათა საქართველოს წარმომადგენ-
ელთა გმირული მოქმედება ამომარჩეველთა
კამპანიაში.

თ-ადი ნიჟარაძე.

თ-ადი ჩოლოყაშვილი.

ახალი ამბავი.

ძუთიანი.

◆ გუშინ დილის მატარებლით თბი-
ლისს გავიშხავრა ყ-დ. სამღვდლო იმე-
რეთის ეპისკოპოსი გიორგი.

◆ გუშინ ქუთაისის ქალაქის გამგეო-
ბა შეუღლა სათადარიგო ჯარის კაცთა
კოლოშვილისთვის ფულის დარიგებას.

◆ შაბათს, 24 ოქტომბერს, ქუთაი-
სის ქართულ თეატრში წარმოდგინეს
თეატრის ცნობილი დრამა „სამშობლო“
მეტირის ხალხით იყო გაკეთებული.

◆ კვირას, 25 ოქტომბერს, ქუთაი-
სის ქართულ თეატრში დრამატულმა
დასმა წარმოდგინა პიესა „ჯამბაზეში“.

◆ ქუთაისის საზოგადო საქრებულო
უკვე გაღვივა საზოგადო შენობიდან
საზამთრო შენობაში ვორონკოვის ქუ-
ჩაზე. მახტობის სახლი.

◆ ცნობილი მომღერალს ა. კახიძეს
ნოტებზე გადაუღია „დედა-ენის“ პირვე-
ლი და მეორე ნაწილში მოთავსებული
ლიტერატურული ლექსები. თავის ნაშრომს
მომღერალი ქიათურის პირველ დაწყე-
ბით სასწავლებელს უანდერძებს.

◆ 23 ოქტომბერს, წ. კ. გამ. საზო-
გადოების გამგეობის თათბირზე გადას-
წყვეტეს მოიწვიონ ყველა განყოფილე-
ბათა წარმომადგენლები.

◆ ივანოვის ქუჩაზე დიდი სიბინძე-
რია. საქაროა ყურადღება მიექცეს.

◆ ქართ. შ. წ. კ. გამგეობის მიერ
გაბრუნებული ქუთაისის
გაბრუნებული ქუთაისის
აქარის წინაშე შემადგომლობ-
ა აღძრა, რომ სოფ. ნიკორწმინდაში (რაქის
მარა) დაარსდეს უფსო წიგნთ-საცე-
საქი-თხელო.

◆ ქუთაისის მთავრობის გაქო სასწავ-
ლებლების გამგეობის კავკასიის საზო-
გადო ოლქის მხარუნველის მიერ გან-
კარგულმა მოუვიდათ, რომ უკანასკნე-
ლი კლასის მოწაფეებს რომელიც სურ-
ვილი აქვთ სანებდრო სასწავლებლებში
შესვლისა გამოისცადონ მომავალ ინვარში
და კურსის დასრულების მოწმობები ჩა-
ბარონ.

◆ ქართ. შ. წ. კ. გამგეობის მიერ
საზოგ. სამტრედიის განყოფილების თავ-
ჯდომარემ გიორ. სიხარულიძემ შეუ-
დგომლობა აღძრა შესახებ იმისა, რომ
ენდა დართოს მთავრობამ ამ საზოგადო-
ებას სამტრედიის ყოველ კვირას საზო-
გადო კიხებში მოაწყოს.

◆ როგორც ლეჩუმის მხარის სხვა
დასხვა სოფლებიდან გვწერენ, ავი ვნებთ
წყალობით მცხოვრებლები ტყეებს უწეს-
რიგით კრიან. ეს იმ გაუგებრობაზე აღ-
მოცენდა, რომ, მთავრობის განკარგუ-
ლებით, შეწყვეტილი იყო ურთიერთ ტყის
მოქრა. საქართველოს მოვლენას ყურად-
ღება მიექცეს, ვისგანაც ჯერ არს.

◆ როგორც ოკრიბიდან გვწერენ ამ
ხანებში კული ამინდები დაბარა მოხა-
ვლის შენახვა მცხოვრებლებმა ვერ მოას-
წერეს. წელს შედარებით სხვა წლებთან
ნაკლები მოსავალი იყო.

სატეატრო ძროხისა.

დღეს 27 ოქტომბერს ქალაქი თეა-
ტრის გაიხარება ილიას საღამო. მოსტე-
ნებას ილია ჰაველიანის მოღვაწეობის შე-
სახებ წაიკითხავს ა. წერეთელი. საღამო-
ში მონაწილეობას მიიღებენ: იანკლაძე,
დ. მესხი, ნ. ლორთქიფანიძე, პაოლო
იშვილი, გ. ტაბიძე, და „ქართული
დრამის“ მსახიობები. წარმოდგენილი იქ-
ნება „ქაცია აღმაინიანი“ და „გლახის
ნაამობიდან“ თითო სცენა. დასასრულ
დღით ცოცხალი სურათი ილია თავის
გმირებ შორის.

გულნარა. ლევან, შეხედე ციურ არსთ ყავილებს ჰკრფენ ფრთხილად,
მშვენიერების ასულნი, მოჰქრიან წყვილ და წყვილად,
ყური მიპყარ ნარ ნარ ხმათ, მკერდს მესხებთან ღილიდა,
ზგარსთ შვენების გვირგვინი, მოარხევიან ჩრდილადა.
(ასუღნი გარგუყუათ მდერანს).
და მოვირხევით წყვილ-წყვილინი,
მა ბროლის თითნი გავწდილნი
დავკრიფთ მთებში ყვეაღნი
მთის სიამყეთ აშლილნი
ქება ესთქვათ სიყვარულისა,
დღემს ყვაილათ რგულისა,
ლოცვები სინანულისა
უკმით დღევილ სულისა,
უსრულეს არის სრულისა,
ის ხნაა ბედით კრულისა,
სიამის მფერი გულისა.
გამკურნებელი წყლულისა.

გულნარა. ლევან, აქ დარჩი, მეც მათთან დავდგები ციურ ღობათა,
ყვაილებს დაკრებ ბროლ თითნი, შევერთლები იშაო.
წკრილა ხმათა სიტყობნი აგებმის სულის სიშაო,
და დავფრთქვევა მაგ მკერდზე მდურარე შვების წვიშაო.
(ასულთ შეუერთდება გულნარა და მთას მიეფარება. შორიდან კიდევ ასმის
წკრილა საშური ხმები. ლევანი დადის სიტყუბა უცხა ხმებით. რადენიმე
ხანს შემდეგ წყ წამოდგება. სედას საშინელ სურათს, სედას თვით ჯოჯოხეთს.
თითქოს ბრძოლის ხმებიც ესმის, უიანა, სიგვა, კეგეს, წვევა თვით განიხანს.
სედას თავის სამ მასს, სისხლი ჩამოიღოს გულისმარზე გამსდარი სისხნი,
კეგესან, შეეღას თხოულობენ. აკერ უმერსოი მძა ლევანისავე გამოქარა
თითქოს მკერდი გახაბილი აქვს, შუბლი სისხლიანი წარუქვია ხელის თითა
ადარ აქვს მოუგებვია იგზეს, მწუსარე თვალებით ლევანს შეეღას სიხარეს.
სედას თითქოს დედისგ თვალებრემიანს, მწუსარეს, მის თვალ წინ ამღება
ფრცოლი მისამოები დაჭრილათა და დასიგვლათა აღსავსენი. კეგესა, დაუსრულე-
ბუა გეშავა.

ლევან (გაფითრებული სხით). რა რიგ დამნელდა კვლავ სულში, რა რიგ
ფაქრებმა წამიღეს,
კვლავ სევდის ჩრდილს მფენს უკუნი, ასულთ ხარხარი დაიწყეს,
ქვესქნელის მზურბულთ ძალგებმა, ხვეწნა-ალერსი დამიწყეს.
მარტოდ შობილი, მარტოდ ვარ სულველამ გადამივიწყეს.
(ამ დროს უფა ფორნები მსხველით გადაუფანს).
ჰე, ჯოჯოხეთის ძალთაგან კვლავ ცეცხლში კენქით განიანენ.
ბრძოლის კერებში ციმციმით, იქ მალ-ლ სერზედ ბრწყინავენ
ცეცხლი ანთია საქვეყნო, თოფ-მარბანხები გრგვინავენ
ჰაბუე სიკოცხდეს გმირები მსოფლიო ტრაპებს სწორავენ.
მა ჩემი ძმებიც (თითქოს სედას) სამსავეს გულისპირს სისხლი ჩამოღის.
ბნელა კვლავ სულში, სიკოეთ, ბრწყინვალე მზეც არ ამოდის,
აგერ უმტროსი, უნელთ მკერდ-განმირული რომ მოღის (თითქოს),
აგერ უმტროსი, უნელთ მკერდ-განმირული რომ მოღის (თითქოს),
(მარცხა).
ოპ, რისთვის ასე ვწოდებდი, სულიც რომ აღარ ამოღი?
ჰა, დედაც ისევ მწუხარე, შეიღებს მკერდს უხვევს, დაფლეთოს,
ზარბანის კვამლზე, ცეცხლისა, მტრებმარე აღით დაღლივოს,
ჰა, აგერ მწუხარ თვლებით, მტრობის ვერტე ნაწინა დაწყვილს,
(წაიწყეს თითქოს დედასკენ).
დედავ მოხედე აწ ოპოლს, წყალებში მყოფ შენსა შეიღს...
(სტირის).

დედავ მეც მათთან მოვადგები, ბრძოლათ ენთუბა ეს გული,
აქ მთებში ყოფნას არ კვარობს, აწ შენი შვილი ბედ-კრული,
ჯოჯოხეთია ჩემ თვალწინ, ვარ თითქოს ხელზე შეკრული,
დედავ მეც ამ კერდს დავიფლეთ რომ შემხვიო შენ წყლული.
(სიწყე).

დედავ, ოპ დედავ ვიხარებ, დაპრილი შენს ხელთ ვვადგობდე,
შენი მწუხარე თვლებით დაფლეთილ გულში მწვდებოდდე,
მეც ტალ ყვაფათა და ყორანთა სამტრედილ ლეშად ვხდებოდდე.
(მოტრიალდება და თათს აიღებს, იარაღს გასწორებს, მაგრამ ისევ შესდგება).
ეპ, სულ მივიღვივარ ამ ცეცხლით (შატრიალდება თოფს), ჩემებარ ვინ უნდა
ვაწამო.

სისხლის მორავში ტრილით, ბწყინვალე დღენი ვაღამო.
(ისმის უფა-ფორანთა მსხველი)

სჯობს ისევ ყუით ეს გული განვმბრო, სოფლით განვიდე,
გვედ დამკვიდრდეს ჩემს სულში მარადიული სიმწოდე,
მშვიდობით ჩემო გულნარავ აწ ძელი საქმე თავს ვადე,
ამას ვთხოვ, საფლავს მდებარეს, მაგ ხმათა სიტყობს მწვდელიდე.
(ამოიღებს რეპოლგერს მკერდს დაიღებს და ძირს ეგებს ამ დროს თითქოს დედას სედას)
ოპ დედავ, დედავ, შენა ხარ? მო შეიხვიე ქილომა
ძნელი ყოფილა სიკვდილი, და თვალ-წინ საფლავთ შლილობა,
წუთიერია ამ ქვეყნათ ზემით გულის ღზინობა,
უცდრივ ჰქრება სიკოცხლე, ვით ეშხით ვარდთა შლილობა,
ოპ დედავ... დე... დე... (სედას სეგეს, მაგრამ სედას სიდაფარე რჩება).
(რამდენიმე წუთს შემდეგ ერთა მხრიდან შემოიანს მოხუცი კვადი თეთრი წვე-
რით შეიღეს მხრიდან თვალებრემიანს დედა)

მოსხუცი. დაელოდრეა ჰეგესა, სისხლს დავი სქეფს ჩუხუხუხებს,
ეპ ვინ მიწვდებია ჩემი ნლომათ, ან ესდენ გულს რა მიდღებეს,
მოსხუცი ემ დღის შემწმურები, რას მოვთქვამ, ან რა მაწუხებს,
ნუ თუ ეს თამი ჩემს ყოფნას აწ ცა ბოლოს მოუღებს?
(შენისმასს თვალებრემიანს დედას)
ჰე მან ვინ სდებხარ, შენც სტორი ცრემლებს ათოვბა მწარეს?
დედა მწუხარე. დედა ვარ ოპოლის შვილისა, რომ მიწვევ გულ-მწუხარეა,
სამი ბრძოლის დმერთს შეგისწირე, წამებით ტანჯვს მხარესა,
მეოთხეც არ სჩანს აქ მთებში თავი რომ შეფარესა,
ოკდა მესუეთ დედა არის დედადმ მწუხარ თვლებით,
გაზღილნი მყვანდენ, სიწმირით და ათას გვარი წვალებით,
ძულუ დამიწყეს მკერდშია, მგზნებარე ცეცხლის ალებით
მიმოიფარენ არენი, მებრძოლ ღობ-გმირთა ძალებით...
(სტირის)

გამიბარბახეს გარემო, წყალი დამისხე! კერაზე
ვაპ რა რეც კულ წამს ვშობილვარ, უბედურ ბედის წერაზე
გული სტკებოდა ხალხით ჩემ შვილთა სახის მხარაზე
ხილადა მოვსთქვამ, ზემით ბრძოლის ტმერთების მღერაზე...
ოპ შვილნო ვი თქვეს დედას... (ამ დროს შეამწყეს ლევანს და რადე
საზარელი სახის გამომეტყველებით მუხებზე ეგებს, ჰეგინის შედაის კაცი-
ებულ გავსს, შემდეგ ცრემლიან თვალებს წყ დახვაროს და უსიტყვით და
უშობრყოთ სედას. შორიდან ასედადება ასულთა ნარნარი ხმები. ასუღნი მოუ-
ახლოდებთან სისხლში მასანავე ლევანს, კულანარ მარგალიტის ცრემლიან
ფრქვევით განიხანს მკერდ განმარულ ლევანს. ასუღნი მშვენიერათა; მშვენი-
ერებისანი დასტრიალებენ ცრემლებს სედას და ყვაილს აფენენ, მოხუცი
სედავრობილი დაფლავობს, დედა ნაფლავანთ ისევ უნდავთ დედას ასუღნი
ტყბილათ მდერანს, კულანარ კაციუფულ ლევანს ისევ მარგალიტის ცრემლებს
აფრქვევს.)

(ზ ბ რ დ ა.)
ლადო მაჭავარიანი.

მისი უკანაოლებულისობის თ დ გ. შერ-
ვაშიდესაგან „ქართული დრამის“ ამხანა-
გობამ წებართვა მიიღო სცენაზე წარმოად-
გინონ მისი ისტორიული პიესა „გაიორ-
გი მესამე“. დასი სიმხადის უკვე შეუღდა
პიესის დადგმის სამხატვრო და ტენნიკურ
მხარეებს რეჟისურა უკანაოლებულეს ავ-
ტორთან ერთად შეიმუშავეს.

ვანო ბარველის ახალი ისტორიული
პიესა „ტახტის მემკვიდრე“ რომელიც
კენჭურას წარდგინა ნებართვისათვის
„ქართული დრამის“ მხანართა ამხანაგო-
ბამ მოიწონა და რეპერტუარში შეიტანა
წრეგანდელ სეზონში წარმოადგენით.

სახელისწერო წერილი.

(სურათი სოფლის ცხოვრებიდან)

— მარიაზობა დღე იყო. შტოვან
შესეს თავისი მნათობი სხივები უხვად
მოიფინა მთელ მიდამოსთვის. ბუნება
ეტობოდა, მზიარულად გრძობდა თავს.
სოფ. მეს-ს, —ასუღრის გაღვაწეში მთელ
ხეობას მოეყარა თავი, ახალგაზდა ქალე-
ბი გაზაფხულის პეტელსაფეთ აქრელე-
ბულიყენენ და მოკრძალებით ვარს უე-
ლიდენ საყდარს და თან ცალი თვლით,
ქრულულად გაიყურებოდენ თავიანთ
სატრფ-ასკენ. სოფლებიდან მოსულ
მლოცველებს ჩარდახიან ურმების გვერ-
დით სუფრები გაეშალათ და ტკბილად
შეტკეოდენ. ირგვლივ ათასგვარი სიმ-
ღერა და საკრავების ხმა ისმოდა. ეს ხმა ერთ
მანეთში დომხალივით ირგოდა და ადა-
მიანს ყურთა სმენას უხშობდა.

— დღევანდელი დღე მით უფრო
შესანიშნავი იყო გლეხთათვის, რომ ძვე-
ლი ტრადიციის მიხედვით ამ დღეს ხდე-
ბოდა დანახვა საქორწილოდ მომწი-
ფებულ ქალ-ვაჟისა, რაც საერთო მზი-
რულეობას და კერძო იწვევდა. ახალგაზ-
და ვაჟ, თუ რომელიმე ქალი მოეწონე-
ბოდა, დაურიდებლად ესროდა მას ხელ-
სახოცს და თუ უკანასკნელი ამითივე
უხასუხებდა, მაშინ ერთ-ერთი მხარე,
რომელიც იმ სოფელში ცხოვრობდა, მი-
იწვევდა მშობლებს და გამართვდნენ
მოლაპარაკებას, რაც ხშირად იქვე ნიშ-

ნობით თავდებოდა. ბევრი ბედნიერი
ბრუნდებოდა სახლში, მაგრამ ბევრიც
მწარედ დაღონებული იყო. მწარედ
ღიღიდა თავის გაჩენის დღეს.
იღბალს.

— ნინო აყვიაშვილის, ქალი მეტად
განთქმული იყო თავისი სილამაზით.
მისი კოქებადის შხირი თმა, შავი
თვალ-წარბი, მოხდენილი სახე, ლერ-
წამივით აყრილი ტანი, კვლუცი მისე-
რა—მოხვრი პირველივე დანახვაზე ადა-
მიანს ხიბლავდა და ატყვევებდა.

— ნინოს დედ—მამა მეტად ამაყობდნენ
თავიანთ ქალიშვილით და მეზობლებში
ლაპარაკის დროს თავ მომწონეთ იტყო-
დნენ ხოლმე: „ისეთი სასიძო უნდა ვი-
შოგოთ, რომ თავდასაც ენატრებოდესო“.

— ნინოს, კი თავისთვის დიდხანია
საქმრო ჰყვანდა ამორჩეული. ეს იყო
მეზობლიანთ სოსე, რომელიც თავის
სატრფოზე არა ნაკლები კობტა და მოხ-
დენილი იყო. ამისთანავე იგი იყო გან-
თქმული მოქიდავე და ლეკურის მოთა-
მაშე, რისთვისაც ბევრი ახალგაზდა სო-
ფლის ბები შურით უყურებდენ მას.

ისეთი რა ღზინი, ან თამაში უნდა
გაჩენილიყო, რომ სოსე და ნინო იქ
არა ყოფილიყვნენ.

ყოველთვის, როდესაც სოსელა სათა-
მაშით გამოვიდოდა, უეკველათ ნინო
უნდა ეთამაშებინა, რამაც დაჰადა
ექვი ახალგაზდაბაში, რომ მით ერთმა-
ნეთი უყვართ. მაგრამ ეს ორი ახალგა-
ზდა ძლიერ ფრთხილობდნენ, დრომდის
არავის გაეგო მათი ურთი-ერთთან დამო-
კიდებულება.

II.

— დღეს, როდესაც ყველანი საყდარ-
ზე მიდიოდნენ, ნინო დიდ უარზედ ილ-
ვა, რადგან თავისი სატრფო, რომელიც
ჯარში გაიწვიეს, იქ არ ეგულებოდა.
მაგრამ დედ-მამის ხეყნა მუღირამ ძალა-
უნებურად გააბედინა წასვლა იმ გადაწყ-
ვეტილებით, რომ მონაწილეობა არ
მიეღო არავითარ მზიარულეობაში, ვინაილ-
გან ფაიკ ჰქონდა დაღებული, რომ სოა
სეს დაბრუნებამდის ევლოვა.

გათავდა ღზინი, დიწყო ხელსახოცე-
ბის სროლა. ახალგაზდანი გაეშურნენ სე-
არის საყურებლათ... მოხუცი მოუთმე-
ნლად ელოდნენ, რომელი ვაჟი ვის ეს-
როდა ხელსახოცს და თან ზუმთ იგო-
ნებდნენ თავიანთ ახალგაზდაბას. და-
კრეს ზურნას და გაჩაღდა ხელსახოცების
სროლა. ბევრმა ახალგაზდა ვაჟმა სცო-
და თავისი ბედი და ხელსახოცი ესროლა
ნინოს, მაგრამ ნინო, ყურადღებას არ
აქცევდა და ჯერიანით ყელ მოღრე-
ბული დაცინვის ღმილით ამეყურად გა-
ყურებდა ყველას. ღვთის წინაშე არც
დედას უთქვამს რაიმე, აღბათ იმიტომ,
რომ სასიძოები არ მოსწონდა.—თუმცა
გაფაციცებთ აღდებდა თვალ-ყურს, თუ
ვინ იყო ამის ქალის მახოვნილი.

ამ დღეობაში მონაწილეობას იღებდა მახ-
ლობელ სოფელში მცხოვრები მდიდარი ღ-
განთქმული ოჯახის შვილი სანდრო ქრის-
ტესაშვილი, რომელიც სულ ორი კვი-
რის ჩამოსული იყო რუსეთიდან, ვინაი-
ლად მთავრობას სრულად განეთავისუ-
ფლებინა სამხედრო სამსახურიდან. სან-
დროს ჯერ ისევ სახმედრო ტანსაცმელი
ეცვა—რომელიც ამშვენებდა მის ვაჟკა-
ცურ მხარბებს. სანდრო ისეთი კობტა და
მოხდენილი ჩანდა, თუმცა ცოტათი ჩო-
ფურა იყო, რომ მთელი იქ მყოფ ქალე-
ბის ყურადღება მახედ იყო მოპყრობილი,
მაგრამ სანდრო მხოლოდ ნინოს მისჩ-
რებოდა.

— ასეთ მღვამეობაში იყო სანდ-
რო, როდესაც მასთან მივიდა მისი მო-
ხეცა ბებია და ყურში ჩასწურა ზილი.
— რას შვებები, ვერაფერს მოგყვინა?
— მ-მეწონა მაგრამ...
— მაგარი?
— ვერა ბედვე, ვი თუ მეც შვრც-
ხვენილი დამტოვოს და მაშინ რაღათ მი-
ნდა თავი ცოცხალი.

— ამ სიტყვებით მოხუცი მიხვდა ვინაა ჰქონდა ლაპარაკი ვის და მაშინათვე გაიქცა იქით, სადაც წინა და მისი დედა იდგნენ... გავიდა თითქმის ნახევარი საათი, როდესაც მოხუცი კვლავ მივიდა სანდროსთან და გამარჯვებული შესძახა.

— გასროლეთ წიგნი... ამ სიტყვების გამოწვევასთან სანდროს კარ იცოდა შეკრება და მათანვე სიმზარუნელ გერძო გულში, მაგრამ ერთ ხანობას ვერა ბედვდა ხელსახოცის გადაგდებას, აქ კვლავ დედაბერი ჩაერია და სანდროსაც გაბედულად ესროლა წინა ხელსახოცი, — უკანასკნელში წარბიც არ შეინახა, — მაგრამ მისი დედა სწრაფად დასწვდა ხელსახოცს და უკანვე გადაუგდო სანდროს, — ეს ისეთი სისწრაფე მოხდა, ვერაინ შეინახა... ხოლო დედაბერთა წყალობით სწრაფად მოვიდა იქაურობას სანდროსგან წინა დანიშნის ამბავი, რამაც ბევრ ახალგაზრდის გულში მწუხარება გამოიწვია, ხოლო სანდროს გამარჯვებულს აქეთ-იქიდან იპატროვნებდნენ და ულოცავდნენ ბედნიერებას...

დედაბა დამთავრდა, ბევრი ბედნიერი ბრუნდებოდა სახლში, ბევრი კი სწყვიტოდა თავის უიღბლობას, მაგრამ ყველაზე უბედურად წინა ბრძოლა თავს, რადგან ღარშემბნული იყო მისი დედა მამა უარს აღარ ეტყობდნენ სანდროს.

წინაში გვირგვინის დადგამის თავისი დანიშნული ახლოს არ გაიკარა და დიდ წინაღობებს უწევდა მშობლებს ჯვრის წერაზე და ემუქრებოდა თავის მოკვლით, მაგრამ ყველაფერი ამაო გამოდგა... და მშობლების მტკიცე დადგენილებას უნდა დასთანხმებოდა და საბრძოლველი იარაღით დაეყარა. თუმცა წინაში ბრძოლა მისი მშობლების, რომ მშვიდ ცხოვრებას მისცემოდა და შერიგებოდა თავის ბედს, მაგრამ ბირველ ხანებში ვერ შეძლო და ძალიან უსიამოვნო ცხოვრება ჰქონდა ქმართან, ისე დღე არ გავიდოდა, რომ ჩხუბის ლუკმა არ ექმნა. ყოველთვის ტირილი, ბრახობა, ანხიდებოდა. ქმარი არაფერს ეუბნებოდა და პირიქით დაუფიქრებოდა და ხეწენა — მუღარით ცდილობდა მის დამშვიდებას. სანდრო ცდილობდა რითაც კი შეძლებოდა ესიამოვნებინა ცოლისთვის და ისე კვრა არ გავიდოდა, რომ ქალაქიდან რაიმე საჩუქარი არ მოეტანა და პირველი „მოღონა“ სოფელში ხომ წინაში უნდა ჩაეცვა. საბოლოო სანდროს დედამამა პირში თქმას ვერას ბედვდაცნენ, რადგან იტყობდნენ რძლის ხასიათს და ამიტომ განმარტობით წუწუნებდნენ, რომ ასეთი ანხილი რძალი ხვდით წილად.

ამ ყოფაში გადიოდა დრო და ეპი, მაგრამ აი, ერთს, სანდროსთვის ბედნიერ დღეს, წინაში ვერა შვილი ეყოლა. იგი შეიპყრო დედობრივად სიყვარულში, ნელ-ნელა დამშვიდდა და სანდროს ოჯახშიც მყუდროება ჩამოვიდა.

II

— იმ დღიდან, როდესაც სოსე თავის სატრფოს დაშორდა, მისი გული აღარ გახარებულა, ვინაიდან მთელი მისი არსება, ფიქრი წინაში იყო მიპყრობილი. ხშირად მტკრთან ბრძოლაში დაქანტული, როცა დასასვენებლად გამოვიდოდა, განმარტობით დაჯდებოდა და მიეცემოდა ხოლმე ფიქრს მომავალზე.

სოსე სწუხდა, რომ წერა არ იცოდა, რომ წერილი მიეწერა სატრფოსთვის, სხვას კი თავის გულის პასუხს ვერ უზიარებდა. თუმცა მშობლებს პირველხანებში უბნავდია წერილს სხვის დაწერილს და ერთხელ იმათგანაც მოუვიდა, სადაც წინაში მოეთხოვა იყო, მაგრამ ავტოთითქმის ათი თვე ბრძოლაში გაბმული და ვეღარც წერილი მისწერა თავის მშობლებს და აღარც იმათგან მიუღია.

ახ, წინაში, მწარედ წარმოსთქვამდა ხოლმე სოსელა, — თუ არ მიღალატე და შეასრულე შენი ფიცა, ავიყუდებ და სალოცავად გავიდი და თუ მიღალატე... და თან ამ სიტყვებთან ვაფერხდებოდა და კბილებს დაუწყებდა დროქმის, — ვფიცავ განჩენ ღმერთს, ცხვარით ვაფიქრი თავს შენს მოტრფილს და შენც, ასეთ ფიქრებში ატარებდა სოსელა ომის ასპარეზზე თავისუფალ მიცემულ საათებს, როცა მისი სატრფო წინაში მხიარულად ეთამაშებოდა თავის ორი თვის ბავშვს და სოსელა კი სრულიად მიუწყებოდა.

წეს შეეწუხებინა, მივიდა მასთან ერთი რუსი სალდათი და მიამახა: — სოსელა ჯინილიწვილი, ვამ პისმო! ამის გაგონებაზედ სოსელას სინარული დიმილმა გაურბინა სახეზე და გულმა ძიკავი დაუწყა. ის დარწმუნებული იყო რომ წინაში რაიმე ეწერებოდა და რადგან თვითონ კითხვა არ იცოდა, მოუთმენლად ელოდა თავის მორიგობის ვადის გათავებას, რომ ვისმესთვის წაეკითხებინა, თუმცა ქართული ჯარის კაცი შთაბრუნდა არ ერთი და ერთი სამი ვერსი უნდა გაეარა, ვიდრე იმ როტაში მივიდოდა, რადაც სამიოდ იმერული ბიჭი იყო.

— დასწყევლოს ღმერთმა, ვეღარ გავიდა გ ტილი ორი საათი — მალ მალ რტყადა ზღობრე და გახედვდა ხომ არ მოდიან გამოსაცვლელია. მაგრამ იმედი უცრუვდებოდა და ერთი წუთი საათით ეწვევებოდა.

როგორც აყო ორმა საათმა განვლო და სოსელა გამოცვალეს, იგი სწრაფად გაექანა იქით სადაც „ნაიოთხი“ ქართველები ეგულდებოდა.

წერილი ასე იწყებოდა: ძვირფასო შვილო სოსელა, მოგიკითხვით. მოგიკითხეს ამან და ამან. ვინძლო თავი შეინახო და შენი მოხუცი დედამამა შეგებით არ შემოსო და სხ. როდესაც წერილს კითხულობდნენ, სოსელა თითოდა და მოუთმენლად ელოდა წინაში ამბის გაგებას... ახლა შვილო სოსელა, ახალი არაფერია მხოლოდ წინაში აცუაშვილის ქალი მდიდრიანთ სანდრომ შეირთო და შეილიცა ჰყავთ.

ამ კითხვის დროს სოსელას ფერი წაუვიდა, თავმა რატარტი დაუწყა, გული საშინლად უტემა და „შერთვის“ გაგონებაზე ერთი საშინლად ამოხრა, გულში ხელი ჩაიკრა და გულ წასული ვაღვარდა უკან იქ მყოფნი მანათიან მივირდნენ და დაუწყეს ბრუნება, ზოგი ყურებს უწყევლა, ზოგი წყაოს ასხურებდა, მალე როტის ფერშლიც მოვიდა, მაგრამ ყველაფერი ამაო გამოდგა. სოსელა მკვლარით ეგდო გამშლართული. ეს ამბავი „როტის კამანდისას“ აცნობეს, იგი მოვიდა, გაიგო საქმის ვითარება და სოსელა საავთმყოფოში გაგზავნეს.

სოსელას საშინელი სიტყვის მისცა და თითქმის ათი დღე ხმა ამოუღებელი უძველ უსმელი ისე ილალოვინა. ყოველივე ცლა ექიმებისა ამაო გამოდგა. სოსელას ტვინის ანთება დაეწარა.

სოსელამ, ორმოცი დღე სიტყვა და ბოღვაში გაატარა. მხოლოდ შემდგ ნელ-ნელა დაიწყო გამოკეთება, მაგრამ იგი ნახევარ ადამიანი აღარ იყო, თვალები ჩასცენოდა, სახე დაღმეულია, მთელი დღე ჩუმათ დადიოდა თავისთვის დღე-ქრებული და არავის კითხვას პასუხს არ აძლევდა. თავისთვის შემოლილით რაღასაც ბუბუბუბოდა და ხელებს შლიდა... ექიმების კომისიამ იგი სამსახურისთვის უვარგისათ სცნო, მოსარჩენათ სამშობლოში გამოგზავნეს და თბილისის ერთ-ერთ საავთმყოფოში მოათავსეს.

გავდა რამდენიმე ხანი და სოსელამ თან და თან მოიხედა. გაზავხულის ერთ დღეს სოსელა ჩავიდა უფროს ექიმთან და სთხოვა განთავისუფლებინა, ექიმი მხიარულად შეხვდა, მხარზე ხელი დაადო და გულმოდგინეთ გასინჯვის შემდეგ მართლაც საავთმყოფო-დან გამოაწერა.

III

— სოსელას მისვლამ სოფელში ძირელ გაახარა მისი მშობლები, ნათესაური და ტოლ-ამხანაგნი, ამიტომაც ბევრი მიდიოდა მას მოსაკითხავად და აკრთევი ომიანობის და თავანთ მხლობელთა ამბის გასაგებად. სოსელა თუმცა ყველას აკმაყოფილებდა, მაგრამ ცდილობდა ძალიან ნაკლები ელაპარაკა და ამიტომაც ხშირად ემალებოდა მიმსვლელებს, რადგან განმარტობით დაწინა და ფიქრი მას ერთგვარ ჩვეულობათ დასჩემდა, რაც ძალიან აფიქრებდა მის დედ მამას, რომელიც ცდილობდნენ რაიმე წაშალა გამოექმნათ შეილისთვის. მუშობლები ხომ ვაოკებულნი იყვნენ მხიარულ და მალხაზ სოსელას ასეთ მდგომარეობით და კუდიც კი გამოაბეს: „იქა, ქალო, საცა იყო, იღბით ავი სული დაეპატრონა“ იტყუდნენ ხოლმე ქალები.

ვინ არ იცოდა, თუ რა ცეცხლი და ბოღმა ტრიალებდა მის გულში. დრო გადიოდა და სოსელა თანდითან ხმობდა, ღვანდუაფობა ემატებოდა და გულიღვან

სისხლს იღებდა. მთელი სოფელი წინაში-ლით იხტებოდა და ყველა მონაწილეობას იღებდა მის წამლობაში, მაგრამ ყველაფერი ამაო იყო. წინაშიც ვაიგო სოსელას დაბრუნება და მისი ავანდყოფობა და ცოტა არ იყოს გულში აღებდა ძველი სიყვარული მისდამი, მაგრამ თავს იკავებდა.

სანდრო წააღად ამჩვენდა, რომ წინაში რადაც ცვლილება მოხდა, მაგრამ ვერ მიხვდარყო, რა იყო მიზეზი, რადგან მას ქორააიც არ გაუკონია, თუ წინაში ოდესმე სოსელა იყვარდა.

წინაში მთელი დღე ფიქრში ატარებდა, უმთავრესი მისი ფიქრი ის იყო, თუ ოდესმე შეხვდებოდა სოსელას, როგორ და რა პასუხი მიეცა დალატისთვის. წინაში მწარე ფიქრებმა დააღვინა, ზეზურად ჩამოხშეს.

— კათათვის ცხელი სალაზო იყო. მთელი სოფელი კალოებზე გაფენილიყო და დღით ვალეწილ პურს ანიავებდნენ. ის-მოლა კივინა და სიმღერა. წინაში აივანზედ გამოაულოყო, ავინი გამოიქნა და ხელ-ღეში საკეარავი ექირა, სანდრო და მისი დედ-მამა კი კარგე მოშორებით კალოზე მუშაობდნენ.

— გამარჯვება თქვენს ოჯახს, — მოულოდნელად მოესმა წინაში ვიღაცას ხმა.

— წინაში შეკრთა და თავშალი გაისწორა.

— სტუმარს ხომ მიიღებთ? — კვლევი მიმართა უცნობმა.

— რატომ? — ეხლავე ჩემს ქმარს დაუძახებ და მოეზადა წასასვლელათ, მაგრამ... რა შეხვდა კარგათ სტუმარს, ფერი ეცვალა, გულმა ძიკავი დაუწყა, იქვე გაუნძრველად სკამზედ დარჩა და ტურნებიდან უნებულად მოსწყდა:

— სოსელა!

— დიხ, სოსელა! — დაცინით ვაიმეროა მისულმა, — როგორღა მიცანი, ვინა ძველი სოსელა ვარ? სტუმარს საშინელი ხველა აუტყდა. და ერთ ხანობას ხმის ამოღება ვეღარ მოახერხა, წინაში კი მწარეთ კეთიანება.

— რად ტარი? დაიწყო მისულმა, — ჩემი დღერი დათვლილია, რატომ ქაშინ არ სტაროდა, როცა მღალატობდა, ფაცსა სტხდი?

— მე არ მღალატინა... მე ძალ-მომრეობის მსხვერპლი ვარ!... გულსაკლავთ წამობიხა წინაში და სოსელას იამაურა, უნდა გადახვევოდა.

— იქით, — მე არ მოგსულვარ ღალატისათვის... შენ ეხლა ქმარ-შვილიანი ქალი ხარ და შენი სიყვარული ჩემთვის გამოსადეგი აღარ არის. ხომ მხედავ მომკალი კაც!...

სოსელა წაბარბაცდა. და კვნესით დაემგვა იატაკზე.

— ვერა, ვერ მოკლავ... იცოცხლე... იმხიარულეს როდის როდის წამობიხა სოსელამ.

ეს იყო მისი უკანასკნელი სიტყვები. მთელი სოფელი დიდის მწუხარებით დაიტრია სოსელა, მხოლოდ წინაში კი ლოგინათ ჩავარდა და დღე-ღღებუ სინარულით მოცილის შავ სიკვდილს.

არავინ იცის მიზეზი წინაში ასე გატეხისა...

სანდრო ვაგიტებულავით დარბის შკითხავეში, მაგრამ მის ტანჯულ ყოფნის შევლა მინც არსადან უჩანს...

განთ სათაშვილი.

სოფ. ანაშენი, უარსის ოქცი.

ანგარიში.

მემორიულდებანი ვანში 12 ივლისს მომხდარ სეარნობაზე ადგალობრივ წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების სახარებლობად.

აკავი აბრამიქემ, ერთი კოლაფი კანფეტა, იყენე კამამ, ერთი საშაინი, აბუპ სასანა-შეაღმა. ორი ადლი ჩიათი, ვაიგო ჩასუნა-შეაღმა ორი შაბროსი, 1 შარ. და ერთიგ საშაინი, შაღამს ჩიკვაშეაღმა, საში ადლი ტალო, მისეიდ რამიშეაღმა, ერთი ქუდი, იასუბ თურუშეაღმა, საში ადლი ჩიათი და აბაზი ფული, ისრაყო შაბაშეაღმა ერთი საშაქრე, მისეიდ ჩიკვაშეაღმა, საში ადლი ტალო, ვერემ ჩიკვაშეაღმა, საში ადლი ჩიათი, აიგორ სასადარსქემ ერთი საშაქრე, ვიგო კაანდაქემ, ერთი საშაინი და ერთი სარდინკა, დახიელ შაბაშეაღმა, საში ადლი ჩიათი, მისეიდ შაბაშეაღმა, ერთი ქაქი. აილა ჩიკვა-შეაღმა, ოთხ სასუგარი ადლი ჩიათი, კადის-ტრატე ვოგაქემ, ერთი ჩაიდან, შეღატონ განკემ, ერთი შარტსიგარი და ერთი სა-

შაინი, ბაკტორ რამიშეაღმა, ერთი საშაქრე, შარშენ დასამიქემ, ერთი შარსალო, საშარი დასამიქემ, ერთი შაღამი ფესსამიდას, შარშენ აბრამიქემ, წულები, მათე დასამიქემ, ერთი საშაინი, ალექსანდრე გურგენიქემ, ორი ჩია, ანდრაშეაღმა, საში ადლი ჩიათი და ორი შაბროსი, ბაკტორ აბრამიქემ, ორი ტანჯელა, ოთხი შარინადაქემ, წულები ითა-კამე კორამიქემ, წულები, იყენე ხედიქემ, წულები. ედასე შენგეაღმა, აბუშის ქაღამენე, აქქესენტი ინჯამი, ერთი დოქი, კოს ტანტენე ნავალეაშეაღმა, ერთი დოქი, სა-ღამან ვაიგოქემ, წულები, ექვთიმე ფეს-კემ ბატრენეი აბუშის, ნესტორ შენგე-აღმა, ერთი ოდეკაღმა და ერთი ბადა, ლუარსაბ სადრამიშეაღმა, ერთი შარინა კი-ორგი შარინადაქემ, წულები, ადარიან და-ნაქემ, წულები, სილაგენე აბრამიქემ, ფეს-სამიდას რეზინეა, ითხ აბრამიქემ, ორი დუენი შაღტონ ფოლაქქეა, იყენე შაღამი-ღამიშეაღმა, საში შარფი ერთი კოლაფი კან-ფეტა, დამბტრი დასამიქემ, ერთი შარტ-მარქ და ქუდი სოფეთ მიქეაქამის წულები-ქამის ასულმა სუთამიშეთი ფული და ერთი წიგნი ადლი გურამიშეაღმა თსუაქემანი, ნა-ხა შაქრამის ასულმა ორი სურათა — აილა ტა-გავდის და აკავი წერეთელას ჩარჩებით, ვასიოა შაქრამიქემ, ერთი თავახი, ნავალო-შარტეაღმა, (განის ბაქაქემ) ერთი მანეთა ფული და ლოტორეას გასათამაშებელი ყუთი, დამინიკა ხედიქამის ასულმა ერთი შარსალო, შეღატქემქ ხედიქემ ერთი საკვლე სურათი, რიფსიმე შეინგის ასულმა ერთი ვაქსიტოკო-ვერა ბაქრამისამ, სამეაქე ძაქუბანი, ვარაშამ ბაბადაშეაღმა, ვახუგის თსუაქემანი მშვე-ნური უდათ.

შემოსახეაღმა შარბის შემოწირული ნიკ-თუბი ზოგი იყო გათამაშებელი ლოტორეაში სეარნობის დროს, ზოგნი კი დაჩან თეთი სანეთხეაღმა საშახსოვრად.)

გამგებობის თავჯდ ევს. ავლიანი.

საქმის მწარმთეაღმა: ვ. რატინი.

*) ამ ანგარიშის დაბეჭდვა სხვადასხვა მიზეზების გამო შეგვიანდა.

წერილი რედაქციის მიმართ.

ბ. რედაქციო-მხროველი
ნება მიბოძეთ თქვენი „სამშობლო“ ლტობი მადლობა გამოუცხადო შემდეგ პირთ, რომელთაც კეთილ ჩნებებს და შე-მოსწირეს ზღა მღლაკის უფასო წიგნ-საცხე სამკითხველს წიგნება და ვახუთე-ბი: ნატალია ნიკოლოზ ნიკარაძის ასულ-მა კენინა წულუკისამ შემოსწირა ოც-და თექვსმეტი ცალი ქართული წიგნი, თამარ რევაზ ყიფიანის ასულმა ბაქრაძი-სამ ას ოთხმოცდა რვა ცალი რუსული წიგნი. მ. ოლოა გრიგოლ ტყეშელაშვი-ლის ასულმა რუხაძისამ რომელმაც გა-დაცვალებულის მის ნესტორ ტყეშელა-შვილის სახელზე მდგომარე წლის იანვ-რის პირველის რიცხვიდან სამკითხველს გამოუწერა ვახუთი „სამშობლო“.

სამკითხველს გამგებმა.

რედ.-გამომც. ი. თ. ცინცაძე.

მატარებლობის მიმოსვლა.

ქ. ქუთაისის მოღის.

თფილისიდან — დილის — 5 ს. 50 წ.

„ — დამის — 11 ს. 30 წ.

ბათომიდან — დილის — 10 ს. 5 წ.

„ — დამის — 2 ს. 23 წ.

ფოთიდან — დილის — 10 ს. 30 წ.

ტყუბულიდან — დილის — 9 ს. 38 წ.

„ — საღამოს — 7 ს. 39 წ.

ქ. ქუთაისიდან ვადის.

ფოთისისაკენ — დილის — 7 ს. 55 წ.

„ — დამის — 1 ს. 7 წ.

ბათომისაკენ — საღამოს — 10 ს. —

„ — დილის — 4 ს. 27 წ.

ფოთისკენ — ნაშუადღ. — 4 ს. 14 წ.

ტყუბულისკენ — დილის — 6 ს. 40 წ.

„ — ნაშუადღ. — 4 ს. 20 წ.

საყოველთაოთ ვაცხადებ, რომ გავხსენით სააგენ-ტო დამსდევკ (სტრახის) საზოგადოებისა „რუსეთი“ („როსსია“), სადაც შეიძლება დაგვავიკ სიცოცხლი-სა და უბედურ შემთხვევებისაგან.

პირადათ მოსახლანარაკებლათ ვთხოვ მობრძანდენ დილის 10 ს-დან ნაშუადღევის 1 საათ. და საღამოობით 4 საათ.—7 საათ. ჩვენს კანტორაში ქ. ქუთაისში, ორპირის ქუჩაზე, საკუთარ სახლში, ქალა-ქის მეორე აფთიაქის ზემოთ. მსურველთ შეუძლიათ აგენტის სახლში მიწვევით დაინდევკონ თავი. ტელეფონი № 26
წერილობით შეკითხვასე ვასუსი დაუფონებლივ მიეცება.

თ. აგენტი დამსდევკ საზოგადოებისა დავით სიმონის ძე დოლოზაჩიძე.

ვაცხადებ ქუთაისის საზოგადოების საყურადღებოთ, რომ ამა 1915 წლის 20 აგვისტოდან, ვორონკოვის ქუჩაზე, ჩემი საავტორს პირადაპირ გაიხსნა

დიდი იაფი ვაჭრობა
ფხვსაქმეაღმა და საპლანსარიო საკონლისა.
რომლის ფასები 50% დან 75% დე დაკლავულია.
თვ. პატრისციმთი დ. შ. ბახტაძე.

ალექსანდრი ი. კოსტავასი
თფილისის ქუჩაზე, ქალაქის აფთიაქთან.

ახლათ მიღებულთა: საზამთრო და საშემოდგომო პალტოები, კოსტიუმები, აგ-რეთეე საწვიმარი მოსახურავები და სხვა მოვალეგარი შეკერილი ტანთსაცმელები. აქვე იშოვება არწინობით — რუსული და საზღვარგარეული ყოველგვარი მატკრიები. რიბიბა ფასაშე, რადგანაც მუშა ხელი შემოკრებულთა. ფასები უფავტო. თ.

ქმათა ყორყოლაძეების მაღაზიაში
(ქუთაისი, მიხეილის ქუჩა, საკუთარი სახლი)
— მიღავულია დიდალი —
საპნის გასაკეთებელი „სოდა“
აქვე იეიდება ყოველგვარი ბაკალიური საქონელი. ფესები ევკლასეიდ ზომიერიო როგორც წვრილათ, აგრეთვე ნარდათ.